

ශ්‍රී ලංකාවේ අතීත මානවයාගේ මත්ස්‍ය පරිභෝජනය: සත්ව පුරාවිද්‍යාවට තව ප්‍රවේශයක්

සමන්ති ප්‍රනාන්දු

පුරාවිද්‍යා පන්තියේ උපාධි ආයතනය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේ සිට වර්තමානය දක්වා මානවයාගේ පරිභෝජන රටාව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී මත්ස්‍ය පරිභෝජනය පිළිබඳ සාක්ෂි හමු වේ. මෙහි දී පුරාවිද්‍යාත්මක කැණීම්වල දී මෙන්ම සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර, චිත්‍ර, සෙල්ලිපි ආදියෙහුත් මිනිසාගේ මත්ස්‍ය පරිභෝජනය පිළිබඳ සාධක විශාල ප්‍රමාණයක් හමු වේ. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ අරමුණ වන්නේ, අතීත ශ්‍රී ලංකාවේ මත්ස්‍ය පරිභෝජනය පිළිබඳ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රවල සඳහන් තොරතුරු, පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක සහ මත්ස්‍ය කර්මාන්තයේ වර්ධනය, මත්ස්‍ය අස්ථි කොටස් උපයෝගී කරගෙන අධ්‍යයනය කළ හැකි කරුණු පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමය.

යාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර

මහාවංශය, පුජාවලිය, ධර්ම ප්‍රදීපිකාව, බුක්කරණ වෑනි සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර මගින් අතීතයේ මෙරට පැවති මත්ස්‍ය කර්මාන්තය පිළිබඳ තොරතුරු අධ්‍යයනය කළ හැකිය. මත්ස්‍ය කර්මාන්තය සඳහාම යොමු වූ සිරිසක් සිටි බව, මසුන් අල්ලන විධික්‍රම, එක් එක් මත්ස්‍ය විශේෂයන් ගේ නාම, ඇළදොළවල මසුන් ඇල්ලීම වෙනුවෙන් පැහවු නිකිරිති (කහනම් නියෝග) ආදිය මෙම සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රයන්හි සඳහන් වේ. මිනිසා දඩයම් කිරීමෙන්, එළමුල් රැස් කිරීමෙන් ආහාර සොයා ගන්නා කාලයේ මසුන් ද ආහාරයට ගත් බවට ප්‍රාග් ඓතිහාසික චිත්‍ර සාක්ෂි දරයි. මත්ස්‍ය කර්මාන්තය පිළිබඳ තොරතුරු විශාල ප්‍රමාණයක් තුවර යුගයට අයත් දඹුල්ල, කහළුව, සැස්සේරුව, කරගම්පිටිය ආදී විහාරස්ථානවල ඇති චිත්‍රවලින් නිරූපණය වේ. පෙරුමියන්කුලම, සිකිරිවැව, රක්කක වැව ආදී සෙල්ලිපි විශාල ප්‍රමාණයක ද 'මතෙර මරිබක' නම් බදු ක්‍රමයක් පිළිබඳව සඳහන් වේ. මේ පිළිබඳ අදහස් දක්වන පරණවිතාන (1970) පවසන්නේ 'මතෙර මරිබක' යනු ඇළවල අල්ලන ලද මත්ස්‍ය භාගය යන්නයි.